

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 2048/2011/OV - Publiska piekļuve OLAF misiju ziņojumiem

Lēmums

Lietā 2048/2011/OV - Uzsākta {0} 04/11/2011 - Lēmums par {0} 11/12/2013 - Iesaistītā iestāde Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (Nav konstatēta kļūda pārvaldībā) |

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie OLAF saistībā ar publisku piekļuvi trīs kopīgo misiju ziņojumiem un to pielikumiem, kas attiecās uz OLAF veiktu izmeklēšanu par tekstilizstrādājumu krāpniecisku importēšanu no Bangladešas uz ES. OLAF piekļuvi liedza, apgalvojot, ka dokumentu izpaušana kaitētu izmeklēšanas nolūkam, kaitētu trešo personu komercinteresēm un apdraudētu dokumentos minēto personu privātuma un personas datu aizsardzību. OLAF norādīja, ka dažās dalībvalstīs vēl turpinās tiesas procesi par muitas nodevu piedziņu.

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka OLAF ir nepamatoti liedzis piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

Savā atzinumā OLAF neatkāpās no iepriekš paustās nostājas. Tas vēlreiz norādīja, ka dažādu dalībvalstu tiesās joprojām turpinās aptuveni 50 apelācijas procesi, no kuriem aptuveni 30 notiek Apvienotajā Karalistē.

Ombude atzina, ka, tā kā trīs kopīgo misiju ziņojumi un to pielikumi ir pierādījumi dalībvalstīs notiekošajos piedziņas procesos, attiecīgo dokumentu izpaušana kaitētu šo tiesas procesu nolūkam. Bija pamatoti, nevis tikai hipotētiski paredzams, ka pieprasīto dokumentu izpaušana varētu kompromitēt attiecīgo pierādījumu efektīvu izmantošanu.

Ombude izbeidza izmeklēšanu, atzīstot, ka birojs nav pieļāvis administratīvu kļūmi.

Sūdzības priekšvēsture

1. Šis iebildums attiecas uz atteikumu sniegt publisku piekļuvi OLAF misiju ziņojumiem.
2. 2011. gada 29. martā sūdzības iesniedzējs, Beļģijas advokātu biroja advokāts, saskaņā ar Regulu 1049/2001 [1] iesniedza trīs atsevišķus pieteikumus par publisku piekļuvi šādiem trim dokumentiem:
 - 1) Bangladeša — Eiropas Kopiena — Nobeiguma ziņojums par kopīgo administratīvās sadarbības misiju 2007. gada martā (ieskaitot visus pielikumus);
 - 2) Bangladeša — Eiropas Kopiena — Kopīgās administratīvās sadarbības misijas nobeiguma ziņojums 2008. gada aprīlī (ieskaitot visus pielikumus); un
 - 3) Bangladešas iestādes (Eksporta veicināšanas birojs (EPB) — Eiropas Komisijas (OLAF) galīgais ziņojums par kopīgo administratīvās sadarbības misiju 2009. gada martā (ieskaitot visus pielikumus).
3. Tā kā sūdzības iesniedzējs noteiktajā termiņā nesaņēma atbildi uz viņa pieteikumiem, viņš 2011. gada 3. maijā iesniedza atkārtotu pieteikumu.
4. OLAF 2011. gada 20. jūlijā atteica piekļuvi šiem trim dokumentiem, pamatojoties uz to, ka publiska piekļuve kaitētu izmeklēšanas mērķim, kaitētu trešās personas komerciālajām interesēm, kaitētu OLAF lēmumu pieņemšanas procesiem un apdraudētu dokumentos identificēto personu privātās dzīves un personas datu aizsardzību.
5. Ar 2011. gada 3. augusta ierakstītu vēstuli sūdzības iesniedzējs iesniedza atkārtotu pieteikumu. Savā vēstulē sūdzības iesniedzējs norādīja, ka pa to laiku viņš ir ieguvis piekļuvi 2008. un 2009. gada komandējumu ziņojumiem (no Beļģijas administrācijas), bet viņam nav ne 2007. gada misijas ziņojuma un tā pielikumu, ne 2008. un 2009. gada misiju ziņojumu pielikumiem. Viņš izteica dažādus argumentus attiecībā uz to, kāpēc tie būtu jāatbrīvo.
6. Tā kā OLAF neatbildēja uz sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu, viņš iesniedza sūdzību ombudam.

Par izmeklēšanas priekšmetu

7. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs izvirzīja šādu apgalvojumu un prasību:

Apgalvojums:

OLAF ir kļūdaini atteicis piekļuvi: 1) "Bangladešas — Eiropas Kopienas nobeiguma ziņojums par administratīvās sadarbības kopīgo misiju 2007. gada martā" (lieta OF/2006/0644), ieskaitot visus pielikumus; 2) visus pielikumus "Bangladešas — Eiropas Kopienas nobeiguma ziņojumam par kopīgās administratīvās sadarbības misiju 2008. gada aprīlī" (lieta OF/2007/0821); un 3) visi

pielikumi "Bangladešas iestāžu (EPB) — Eiropas Komisijas (OLAF) nobeiguma ziņojumam par kopīgo administratīvās sadarbības misiju 2009. gada martā" (lieta OF/2007/0822).

Apgalvojums:

OLAF būtu jāpiešķir piekļuve pieprasītajiem dokumentiem.

Izmeklēšana

8. Sūdzība tika nosūtīta OLAF atzinuma sniegšanai. 2012. gada 10. janvārī Ombuda dienesti pārbaudīja OLAF lietas. (Pārbaude attiecās uz visiem sūdzības iesniedzēja pieprasītajiem dokumentiem un trim OLAF izmeklēšanas lietām OF/2006/0644, OF/2007/0821 un OF/2007/0822). Trīs dienas vēlāk OLAF nosūtīja atbildi uz atkārtoto pieteikumu. Ombuds 2012. gada 6. februārī nosūtīja sūdzības iesniedzējam un OLAF pārbaudes ziņojuma kopiju. OLAF nosūtīja atzinumu 2012. gada 7. februārī. Ombuds nosūtīja atzinumu sūdzības iesniedzējam, aicinot viņu iesniegt apsvērumus par atzinumu un pārbaudes ziņojumu. Tomēr sūdzības iesniedzējs nesniedza nekādus apsvērumus.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Iespējami nepareizs OLAF atteikums piešķirt piekļuvi komandējumu ziņojumiem un ar tiem saistītajai prasībai

OLAF nepārprotams lēmums par atkārtoto pieteikumu

9. 2012. gada 13. janvārī, proti, pēc tam, kad ombuds bija uzsācis šo izmeklēšanu, un trīs dienas pēc tam, kad ombuds bija pārbaudījis lietas materiālus, OLAF nosūtīja atbildi uz sūdzības iesniedzēja lūgumu iesniegt dokumentus.

10. Savā atbildē OLAF ievadpiezīmē norādīja, ka saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē OLAF izmeklēšanu, tam ir juridiski saistošs izmeklēšanas laikā iegūto informāciju uzskatīt par konfidenciālu un uz to attiecas dienesta noslēpums (it īpaši attiecas uz Regulas 1073/99 [2] 8. panta 2. punktu). OLAF norādīja, ka šo noteikumu par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu mērķis ir aizsargāt izmeklēšanas mērķi un attiecīgo personu likumīgās tiesības.

11. OLAF arī norādīja, ka, tā kā Regulas 1049/2001 mērķis ir nodrošināt publisku piekļuvi dokumentiem, līdz ar to dokuments, kas publicēts saskaņā ar Regulu 1049/2001, kļūst publiski pieejams.

12. Attiecībā uz to, ka sūdzības iesniedzējs ir ieguvis piekļuvi 2008. un 2009. gada kopīgo

misiju ziņojumiem, OLAF paskaidroja, ka tas pats nav publiskojis šos dokumentus un ka tādēļ 2008. un 2009. gada misiju ziņojumi varētu būt izpausti privātpersonām saskaņā ar privilēģētām piekļuves tiesībām saistībā ar valsts muitas nodokļu piedziņas procedūrām. Tomēr OLAF uzsvēra, ka šāda privilēģēta piekļuve nav dokumentu publiskošana saskaņā ar Regulu 1049/2001.

13. Pēc tam OLAF aprakstīja to dokumentu saturu, kuriem sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi. Tā paziņoja, ka 2007. gada marta kopīgās misijas ziņojumā bija iekļauti rezultāti, kas gūti, pārbaudot Bangladešas vispārējo preferenču sistēmas (VPS) izcelsmes sertifikātu (A veidlapa) autentiskumu/derīgumu, kas iesniegti dalībvalstīm, lai atbalstītu importu ES ar preferenciālu tarifu, un šo preču noteiktas izcelsmes statusa definīcija saskaņā ar VPS tiesību aktiem. 2007., 2008. un 2009. gada trīs kopīgo misiju ziņojumu pielikumos bija šādi dokumenti: ziņojumi par OLAF izmeklētāju apmeklējumiem Bangladešas iestādēs, kā arī attiecīgajos eksportējošajos uzņēmumos; sarakste starp OLAF, citiem Komisijas dienestiem un Bangladešas kompetentajām iestādēm; apliecinātos dokumentus, ar kuriem apmainās misiju laikā vai pēc tiem, piemēram, VPS izcelsmes sertifikātu sarakstus un kopijas, to uzņēmumu sarakstus, uz kuriem attiecas nederīgi vai nepatiesi izcelsmes sertifikāti (A veidlapa); un vienotā administratīvā dokumenta (VAD) deklarāciju paraugus.

14. Tādējādi OLAF apstiprināja savu sākotnējo piekļuves atteikumu. Tā norādīja, ka tā joprojām uzskata, ka dokumentu publiskošana kaitētu izmeklēšanas mērķim, kaitētu trešo personu komerciālajām interesēm un apdraudētu dokumentos identificēto personu privātās dzīves un personas datu aizsardzību. OLAF vairs neuzskatīja, ka publiska piekļuve kaitētu OLAF lēmumu pieņemšanas procesiem.

15. Attiecībā uz izmeklēšanas mērķa apdraudēšanu OLAF norādīja, ka tā izmeklēšana lietās OF/2006/0644, OF/2007/0821 un OF/2007/0822 ir beigusies, bet ar to saistītās pēcpārbaudes procedūras valsts līmenī turpinās un ka dalībvalstu iestādes varētu veikt turpmāku līdzekļu atgūšanu un/vai kriminālizmeklēšanu vai administratīvu izmeklēšanu. Tāpēc tas, ka izmeklēšanas posmā tika sagatavoti un/vai apmainīti dokumenti, kas satur informāciju par OLAF izmeklēšanām šajās lietās, nepadara izņēmumu nepiemērojamu, jo ir paredzams, ka OLAF izmeklēšanas galīgais iznākums varētu tikt nopietni apdraudēts. Tā piebilda, ka dalībvalstīs notiekošie saistītie procesi var būt ļoti ilgi, jo īpaši, ja tie ir saistīti ar pārsūdzību krimināllietā vai tiesā, un tas nav izņēmums, ja šādi gadījumi ilgst vairāk nekā 10 gadus.

16. OLAF it īpaši norādīja, ka pēc izmeklēšanas tas nosūtīja informāciju attiecīgo 18 dalībvalstu kompetentajām muitas iestādēm, lai tās varētu uzsākt piedziņas procedūru un/vai izlemt, vai būtu jāveic papildu kriminālprocess vai administratīvais process. OLAF uzsvēra, ka ne visas saistītās procedūras ir pabeigtas Beļģijā, Vācijā, Spānijā, Apvienotajā Karalistē, Itālijā un Nīderlandē. Pieprasītajos dokumentos ietvertā informācija attiecas uz līdzīgiem tekstilizstrādājumiem un vieniem un tiem pašiem eksportētājiem, un tā attiecas uz procedūrām dažādās dalībvalstīs. Tādējādi informācijas par importu no šīm sabiedrībām izpaušana attiecīgajā dalībvalstī var tieši ietekmēt citā dalībvalstī notiekošo tiesvedību. Ņemot vērā to, ka vēl nav pagājis saprātīgs termiņš šīs tiesvedības pabeigšanai, šīs informācijas izpaušana kaitētu šīs tiesvedības iznākumam.

17. OLAF arī apgalvoja, ka pieprasīto dokumentu izpaušana atklātu uzņēmēju komercinformāciju un finanšu informāciju dažādās attiecīgajās dalībvalstīs un varētu apdraudēt pierādījumu efektīvu izmantošanu tiesvedībā un notiekošajās muitas nodokļu piedziņas procedūrās dalībvalstīs. Tāpēc acīmredzami tiktu apdraudēts ne tikai dalībvalstu turpmāko pasākumu mērķis, bet arī Komisijas turpmāko pasākumu mērķis (proti, muitas nodokļu atgūšana), kaitējot ES budžetam.

18. Šajā sakarā OLAF atsaucās uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā *Franchet un Byk* [3], kurā Tiesa uzskatīja, ka tādu dokumentu publiskošana, kas varētu būt pierādījumi valsts tiesvedībā, varētu apdraudēt šo pierādījumu efektīvu izmantošanu no valsts iestāžu puses. OLAF arī atsaucās uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā *Dalmine Spa/Komisija* [4], kurā Tiesa nosprieda, ka informācijas paziņošana uzņēmumiem par notiekošu izmeklēšanu varētu kaitēt Komisijas izmeklēšanas efektivitātei, jo tā ļautu attiecīgajiem uzņēmumiem identificēt, kāda informācija Komisijai jau bija zināma un līdz ar to kāda informācija no tās vēl varētu tikt slēpta. Vispārējā tiesa arī atzina, ka lietas dalībniekam, uz kuru attiecas izmeklēšana, var atteikt noteiktu informāciju, ja šīs informācijas izpaušana kaitē šīs izmeklēšanas efektivitātei. OLAF apgalvoja, ka šī argumentācija *a fortiori* attiecās uz informācijas publiskošanu.

19. OLAF arī apgalvoja, ka visi pieprasītie dokumenti bija daļa no informācijas, ar ko apmainās Komisija (OLAF) un Bangladešas kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 515/97 [5] 19. un 20. pantu. Šī regula nodrošina juridisko pamatu savstarpējai palīdzībai un ciešai sadarbībai starp dalībvalstu (vai trešo valstu) administratīvajiem un muitas dienestiem un Komisiju. Pieprasītajos dokumentos jo īpaši ir ietverta operatīvā informācija, ar ko apmainās OLAF un dalībvalstu muitas dienestu veiktās izmeklēšanas ietvaros, kā arī konkrētos gadījumos konsultācijas par tekstilizstrādājumu izcelsmes noteikumu interpretāciju. Šo informāciju aizsargā dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 515/97 45. pantā, kurā noteikts, ka informāciju, kas nosūtīta saskaņā ar šo regulu, nedrīkst nosūtīt personām, kas nav dalībvalstīs vai ES iestādēs un kuru funkcijas prasa to zināt vai izmantot.

20. OLAF citēja Regulas (EK) Nr. 515/97 45. panta 3. punktu, kurā ir noteikts: “*šā panta 1. un 2. punkts neliedz izmantot informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo regulu, jebkurā tiesvedībā vai tiesvedībā, kas pēc tam sāka par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu neievērošanu*”. Tomēr OLAF norādīja, ka sūdzības iesniedzēja pieteikums par publisku piekļuvi tika izskatīts saskaņā ar Regulu 1049/2001, nevis saistībā ar tiesvedību. Šajā gadījumā pieprasīto dokumentu publiskošana būtu pretrunā Regulas (EK) Nr. 515/97 mērķiem un OLAF spējai nākotnē veikt izmeklēšanu sadarbībā ar dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām muitas iestādēm.

21. OLAF arī norādīja, ka kopīgo misiju ziņojumu pielikumos bija sarakste ar Bangladešas kompetentajām iestādēm, ar kuru notika apmaiņa saistībā ar īpašu izmeklēšanu, ko veica OLAF un dalībvalstu muitas iestādes, lai atklātu iespējamu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas kaitē ES budžetam. Šo dokumentu publiskošana sniegtu sabiedrībai ieskatu OLAF un dalībvalstu muitas dienestu darba metodēs, izmeklējot muitas krāpšanas gadījumus.

22. Turklāt OLAF norādīja, ka OLAF veikto izmeklēšanu nākotni ietekmēs publiska piekļuve pieprasītajiem dokumentiem. Tādos jautājumos kā šis ir nepieciešams saglabāt OLAF spēju veikt izmeklēšanu sadarbībā ar tā partneriem dalībvalstīs un trešās valstīs, un nav nepieciešams uzskatīt, ka to sarakste varētu tikt atklāta sabiedrībai pēc OLAF galīgā lietas ziņojuma pieņemšanas. Informācija, ar kuru šajā lietā apmainās Bangladešas iestādes un OLAF, attiecas ne tikai uz konkrētām izmeklēšanām, bet arī vispārīgāk uz izmeklēšanas stratēģiju, veiktajām darbībām un veiktajām operatīvajām darbībām. Šāda veida informācijas nodošana atklātībā ļautu importētājiem atrast veidus, kā izvairīties no nodokļiem, kas jāiemaksā ES budžetā, un apiet ES muitas tiesību aktu noteikumus. Turklāt trešo valstu iestādes atturēšies no pilnīgas informācijas sniegšanas OLAF. Tā kā šī informācija ir nepieciešama sadarbībai un savstarpējai palīdzībai starp Komisiju un valstu muitas iestādēm, lai apkarotu krāpšanu, tā atņemtu OLAF būtisku informāciju pašreizējās un turpmākās krāpšanas apkarošanas izmeklēšanas uzsākšanai, veikšanai un sekmīgai pabeigšanai. OLAF norādīja, ka pašlaik notiek izmeklēšana saistībā ar turpmākām aizdomām par līdztīgiem pārkāpumiem attiecībā uz tādu tekstilizstrādājumu importu, kuriem deklarēta Bangladešas izcelsme. Tā norādīja, ka dokumentu izpaušana varētu kaitēt šīm izmeklēšanām.

23. OLAF arī apgalvoja, ka daļa no pieprasītajiem dokumentiem ietver identificēto personu personas datus, kurus nevar izpaust sabiedrībai. Dokumentos jo īpaši bija iekļauti Komisijas darbinieku, dalībvalstu un Bangladešas iestāžu amatpersonu, kā arī privāto struktūru darbinieku personas dati. Šo personas datu izpaušana saistībā ar notiekošo turpmāko procedūru, pārkāpjot Regulu 45/2001, nepārprotami kaitētu attiecīgo personu privātumam un neaizskaramībai. OLAF norādīja, ka tam ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu attiecīgo personu pakļaušanu nepamatotam ārējam spiedienam, kas nopietni apdraudētu iespējamo turpmāko OLAF izmeklēšanu un OLAF lēmumu pieņemšanas procesu. Ierēdņu vārdu publiskošana var atvieglot vai veicināt pret viņiem vērstu kritiku, kas tieši vai nenovēršami ietekmētu OLAF spēju veikt šādu izmeklēšanu neatkarīgi. Turklāt tas kaitētu sadarbībai starp OLAF un dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Galu galā tas kaitētu OLAF spējai pieņemt galīgās nostājas bez ārējas ietekmes vispārējās interesēs.

24. OLAF arī norādīja, ka pieprasītajos dokumentos bija iekļauti to uzņēmumu nosaukumi, uz kuriem attiecās pārbaudes darbības Bangladešas un OLAF kopīgo misiju ietvaros. Dokumentos sniegtā informācija ietver to uzņēmumu identitāti, uz kuriem attiecas nederīgi vai nepatiesi A veidlapas izcelsmes sertifikāti. Šo nosaukumu publiskošana kaitētu juridisko personu reputācijai. Šādā izmeklēšanā iesaistīto juridisko personu nosaukumu atklāšana tos parādītu negatīvi, radītu iespējamus to rīcības sagrozījumus un līdz ar to kaitētu to reputācijai un citām likumīgām uzņēmējdarbības interesēm.

25. Turklāt OLAF norādīja, ka daži kopīgo misiju ziņojumu pielikumi ir kopīgo komandējumu ierēdņu sagatavoto ziņojumu kopijas pēc attiecīgo privāto struktūru telpu apmeklējuma. Šo pielikumu daļās ir ietverta sensitīva komercinformācija par privātu uzņēmumiem, kuras izpaušana varētu kaitēt to komerciālajām interesēm. Jo īpaši šo dokumentu publiskošana atklātu informāciju par privāto uzņēmumu komercnoslēpumiem, piemēram, ražošanas sastāvu, tirgus daļu, tekstilizstrādājumu ražotājiem un notiekošo tiesvedību saistībā ar privātiem uzņēmumiem. Ir skaidrs, ka šīs informācijas izpaušana sabiedrībai kaitētu attiecīgo uzņēmumu likumīgajām

uzņēmējdarbības un komerciālajām interesēm.

26. OLAF arī norādīja, ka lielākā daļa pielikumu bija trešo personu dokumenti no Bangladešas iestādēm un ka saskaņā ar regulas 4. panta 4. punktu tam būtu jāapspriežas ar Bangladešas iestādēm, lai novērtētu, vai ir piemērojami izņēmumi, ja vien nav skaidrs, ka dokumentus izpauž vai neizpauž. Tomēr OLAF uzskata, ka, pamatojoties uz iepriekš izklāstītajiem iemesliem, bija skaidrs, ka pieprasīto dokumentu izpaušana kaitētu izmeklēšanas mērķim, jo tā kavētu notiekošo informācijas apmaiņu ar attiecīgajām dalībvalsti un Bangladešas iestādēm saskaņā ar Regulu 515/97. Tāpēc apspriešanās ar Bangladešas iestādēm nebija nepieciešama.

27. Attiecībā uz sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu saistībā ar informācijas izpaušanu OLAF apgalvoja, ka, ņemot vērā krāpšanas apkarošanas izmeklēšanas raksturu un jo īpaši tā savāktu pierādījumu konfidencialitāti, ir jābūt ļoti skaidriem elementiem, kas pierāda sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu, lai pamatotu pierādījumu no izmeklēšanas lietas materiāliem publiskošanu. Tomēr, pamatojoties uz iepriekš minēto, OLAF uzskatīja, ka nav tādu elementu, kas liecinātu par sevišķām sabiedrības interesēm atklāt noraidītos dokumentus, kas būtu svarīgāki par interesēm aizsargāt OLAF spēju veikt krāpšanas apkarošanas izmeklēšanu, tostarp valsts iestāžu spēju pieņemt lēmumus vai veikt turpmākas darbības pēc šādas izmeklēšanas.

28. Visbeidzot, OLAF norādīja, ka tas ir izvērtējis iespēju piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, bet, tā kā tajos ietvertā informācija pilnībā atbilst vismaz vienam no minētajiem izņēmumiem, daļēja piekļuve nebija iespējama.

Argumenti, kas tika iesniegti ombudam izmeklēšanas gaitā

29. Savā atzinumā, kas tika iesniegts ombudam, OLAF norādīja, ka tā 2012. gada 13. janvāra atbildē uz atkārtoto pieteikumu ir norādīti atteikuma iemesli piekļuvei pieprasītajiem dokumentiem (skat. iepriekš 9.–28. punktu). Tomēr OLAF vērsa ombuda uzmanību arī uz šīs lietas īpašajiem aspektiem, proti, ka vairāku dalībvalstu tiesās joprojām notiek aptuveni 50 apelācijas procedūru, no kurām aptuveni 30 ir Apvienotajā Karalistē, un ka pieprasītajos dokumentos ir ietverti identificēto personu personas dati un to uzņēmumu dati, kas iesaistīti misijās veiktajās pārbaudēs. OLAF arī norādīja, ka sūdzības iesniedzējs, Beļģijas advokāts, nav norādījis, kura klienta vārdā viņš rīkojas. OLAF norādīja, ka uzņēmums, uz kuru attiecas atgūšanas procedūras, izmantojot savas tiesības uz aizstāvību, var lūgt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem saistībā ar šīm atgūšanas procedūrām un saistītajām tiesām vai atmaksas/atlaišanas procedūrām (" *REM/REC procedūras* ") [6] .

30. OLAF arī atvainojās par kavēšanos piekļuves pieprasījumu izskatīšanā.

31. 2012. gada 10. janvārī ombuda dienestu veiktās pārbaudes laikā OLAF pārstāvji norādīja, ka 2009. gada apmeklējuma laikā OLAF bija ieguvis šādus četrus dokumentus par katru no vairāk nekā 3000 krāpnieciskajiem ievēdumiem: I) A veidlapa — Bangladešas iestāžu izsniegts dokuments, saskaņā ar kuru precēm ir tiesības uz preferenciālo tarifu; II) faktūrrēķins; III)

pārvadājuma dokumentu/konosamentu; un iv) Bangladešas muitas dokumentu eksportam. OLAF norādīja, ka dokumenti iii) un iv) ir viltoti un pēc tam izmantoti, lai iegūtu A veidlapu, kas tādējādi tika iegūta nepamatoti. OLAF pārstāvji arī paskaidroja, ka OLAF izmeklēšana par krāpniecisku tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas sākās 2006. gadā, ka jau ir notikušas četras OLAF misijas uz Bangladešu un ka ir plānots piektais apmeklējums. Viņi arī minēja, ka lietas, kurām sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi, bija tūkstošiem lappušu.

32. Pārbaudes laikā OLAF katrai no trim OLAF izmeklēšanas lietām iesniedza šādu kopiju: 1) OLAF galīgo lietas ziņojumu; 2) lietas noslēguma notu; un 3) OLAF pēcpārbaudes ieteikumu, kā arī papildu vēstules kopiju, ko OLAF bija nosūtījis visām dalībvalstīm un Bangladešas iestādēm attiecīgi 2010. gada 14. un 17. septembrī. Atbildot uz jautājumu, kāda ir pašreizējā nostāja attiecībā uz turpmākiem pasākumiem dalībvalstīs, OLAF pārstāvji iesniedza "OWNRES" datubāzes izdruku, kurā norādīts administratīvo vai tiesas procedūru statuss (atvērts/slēgts) dažādās dalībvalstīs.

33. Sūdzības iesniedzējs neiesniedza apsvērumus par Komisijas atzinumu vai pārbaudes ziņojumu. Telefonsarunā ar Ombuda biroju 2012. gada 11. septembrī sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņam nav ko piebilst un ka viņš saglabā savu sūdzību.

Ombuda novērtējums

34. Ombuds vispirms norāda, ka sūdzības iesniedzēja pieprasītie dokumenti, jo īpaši kopīgo misiju galīgo ziņojumu pielikumi, ir ļoti apjomīgi un kopumā aptver vairākus tūkstošus lappušu. Tie ir:

I. Nobeiguma ziņojums par administratīvās sadarbības kopīgo misiju (OF/2006/0644) 2007. gada 29. martā, iekļaujot šādus 9 pielikumus (kopā uz 643 lappusēm) :

- 1) OLAF ziņojumu par Bangladešas Valsts ieņēmumu pārvaldes (NBR) vizīti (2007. gada 29. marts) un dokumentus, kas saņemti no VPP;
- 2) OLAF ziņojumu par Bangladešas eksportētāju asociācijas vizīti (2007. gada 29. marts) un no asociācijas saņemtos dokumentus;
- 3) ĒEED paziņojums un komandējuma laikā identificēto viltoto sertifikātu saraksts attiecībā uz Dāniju un Apvienoto Karalisti;
- 4) OLAF ziņojumu par eksportētāja vizīti (2007. gada 24. marts) un apliecināšos dokumentus;
- 5) saraksts ar nederīgām VPS A veidlapām (kas identificētas misijas laikā) attiecībā uz diviem eksportētājiem;
- 6) to sertifikātu saraksts, kas vēl jāpārbauda ĒE;

7) pavaddokumentus, kas attiecas uz eksportētāju;

8) pavaddokumentus, kas attiecas uz eksportētāju; un

9) EPB nodrošina CD-ROM ar A veidlapu pamatsarakstu, ko Bangladešā izdevis ĒE eksportam laikposmā no 2004. gada janvāra līdz 2007. gada februārim, kurā norādīti eksportētāju un importētāju uzņēmumu nosaukumi.

II. 7 pielikumi 2008. gada 24. aprīļa kopīgās administratīvās sadarbības misijas nobeiguma ziņojumam (OF/2007/0821):

1) viltotu sertifikātu saraksti;

2) grozīto sertifikātu saraksts;

3) eksportētāja uzņēmuma direktora liecību; oficiālas un nepatiesas EPB vēstules Apvienotās Karalistes muitai;

4) Viltus EPB vēstules muitas iestādēm dažādās dalībvalstīs;

5) + 6) CD-ROM ar eksporta datnēm no Bangladešas NBR un datus no EPB datu bāzes; un

7) Sertifikātu saraksts, kas vēl jāpārbauda ĒE.

III. 11 pielikumi 2009. gada 25. marta kopīgās administratīvās sadarbības misijas nobeiguma ziņojumam (OF/2007/0822):

1) ĒEED paziņojums un nepatieso VPS sertifikātu saraksts;

2) ĒEED paziņojums par nederīgiem sertifikātiem, ko izsniegusi ĒE, pamatojoties uz eksportētāju sniegtu nepatiesu informāciju, un sertifikātu saraksts;

3) to uzņēmumu saraksts, uz kuriem attiecas nederīgi sertifikāti;

4) ĒEB 2009. gada marta vēstules VPP;

5) VPP vēstule ĒE un CD-ROM, kas satur divu uzņēmumu eksporta dokumentus;

6) eksportētāja uzņēmuma direktora paziņojums un Bangladešas eksportētāju asociācijas vēstule ĒE (ar tulkojumu angļu valodā);

7) EPB direktora paziņojums par sabiedrību (ar tulkojumu angļu valodā);

8) Paraugi vienoto administratīvo dokumentu (VAD) no muitas iestādes;

9) astoņu uzņēmumu VPS sertifikātu saraksti, ko OLAF izsniedz ĒE;

10) 10. pielikumā bija četras dokumentu kastes par 3311 krāpniecisku tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas uz ES, ko veica astoņi uzņēmumi. Katram atsevišķam krāpnieciskam importam ailē bija iepriekš aprakstītās 4 veidlapas (proti, i) A veidlapa; II) faktūrrēķins; III) pārvadājuma dokumentu/konosamentu; un iv) Bangladešas muitas dokuments eksportam); un

11) Dokumentācija, ko EPB sniedz OLAF (EPB VPS sertifikātu kopiju saraksti un to sertifikātu saraksti, kuros konstatētas neatbilstības).

35. Ombuds norāda, ka OLAF uzskata, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis, kura klienta vārdā viņš rīkojas. Tā piebilda, ka uzņēmums, uz kuru attiecas atgūšanas procedūras, izmantojot savas tiesības uz aizstāvību, var lūgt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem saistībā ar šīm atgūšanas procedūrām un saistītajām tiesām vai atmaksas/atlaišanas procedūrām. Ombuds uzskata, ka šis arguments šajā lietā nav būtisks. Viņa norāda, ka fakts, ka sūdzības iesniedzējs no Beļģijas iestādēm ir ieguvis divu dokumentu kopijas, kurus viņš sākotnēji bija pieprasījis Komisijai (skat. iepriekš 5. punktu), vai fakts, ka sūdzības iesniedzējs vai jebkura cita persona var iegūt līdzīgu piekļuvi citiem pieprasītajiem dokumentiem no valsts iestādes, neietekmē jautājumu par to, vai OLAF būtu jāpiešķir publiska piekļuve tiem pašiem dokumentiem saskaņā ar Regulu 1049/2001. Tiesības piekļūt valsts iestāžu rīcībā esošajām datnēm ir atkarīgas no kritērijiem un nosacījumiem, kas ir raksturīgi procedūrām, kurās valsts iestādes izmanto šīs datnes. Tas, ka puse var iegūt individuālu piekļuvi šādām datnēm no valsts iestādes, nenozīmē, ka ES iestādei saskaņā ar Regulu 1049/2001 būtu vai nebūtu jāpiešķir publiska piekļuve tām pašām datnēm.

36. Ombuds arī norāda, ka jautājums par to, vai varētu pamatoti atsaukties uz OLAF minētajiem izņēmumiem, ir jāizvērtē saistībā ar situāciju laikā, kad OLAF pieņēma lēmumu par atkārtoto pieteikumu [7] , proti, 2012. gada 13. janvārī. Turpmākām norisēm šajā ziņā nav nozīmes. Ombuds norāda, ka OLAF izmeklēšanas OF/2006/0644, OF/2007/0821 un OF/2008/0822 [8] tika slēgtas 2009. gada 14. decembrī. Galīgajos ziņojumos par lietām tika secināts, ka OLAF papildu operatīvās darbības nav nepieciešamas un ka lietas var slēgt, veicot finanšu pēcpārbaudi. Tāpēc paziņojumiem par lietas slēgšanu tika pievienoti (finansiāli) pēcpārbaudes ieteikumi, kuros noteikts, ka OLAF būtu jāuzrauga, kā 18 dalībvalstis atgūst noteiktās summas, kas ir (neizmaksātās) muitas nodokļos (kopējais muitas parāds pārsniedz EUR 30 miljonus). No pārbaudes arī izrietēja, ka OLAF ir nosūtījis dalībvalstīm visu informāciju par saviem konstatējumiem saistībā ar krāpšanu, tostarp ziņojumus par komandējumiem. Jo īpaši 2009. gada 28. jūlijā OLAF informēja visas dalībvalstis par apmeklējuma rezultātiem un lūdza tām atgūt muitas nodokļus. OLAF 2010. gada 14. septembrī atkal nosūtīja visām dalībvalstīm savu pēdējo misijas ziņojumu informācijai un turpmākiem pasākumiem. OLAF norādīja, ka imports potenciāli skar arī tās dalībvalstis, kuras vēl nebija saņēmušas tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas, jo faktiskais preču imports varēja notikt citā dalībvalstī.

37. Attiecībā uz dalībvalstīs notiekošajām procedūrām informācija, kas iegūta no OLAF iekšējās datubāzes (OWNRES), liecināja par muitas nodokļu summām, kas dalībvalstīs ir

noteiktas, piedzītas un par kurām var iesniegt administratīvu un/vai pārsūdzību tiesā. Izdruka no datubāzes (2011. gada 23. novembrī) liecināja, ka laikā, kad OLAF atbildēja uz atkārtoto pieteikumu, daudzas atgūšanas procedūras dalībvalstīs joprojām turpinās (vairāk nekā 100). Savā atbildē OLAF skaidri norādīja uz Beļģijā, Vācijā, Spānijā, Apvienotajā Karalistē, Itālijā un Nīderlandē notiekošām procedūrām. Vēlāk OLAF savā atzinumā vēlreiz apstiprināja, ka vairāku dalībvalstu tiesās notiek aptuveni 50 apelācijas procedūru, no kurām aptuveni 30 ir Apvienotajā Karalistē.

Ievada piezīme par tāda paša veida dokumentu kategorijām

38. Ombuds no iepriekš izklāstītā dokumentu saraksta norāda, ka sūdzības iesniedzēja pieprasījums faktiski attiecas uz 28 dokumentu kopumiem, no kuriem daži ir ārkārtīgi apjomīgi un tādējādi tiek glabāti CD-ROM. Ir vērts atzīmēt, ka 2009. gada marta kopīgo misiju ziņojuma 10. pielikumā ir tikai četras lielas dokumentu kastes.

39. Saskaņā ar ES judikatūru ir jāizpilda daži nosacījumi, lai iestāde varētu atsaukties uz Regulas 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem. Pirmkārt, pārbaudei, kas nepieciešama, lai izskatītu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ir jābūt īpašai. Tas vien, ka dokuments *attiecas uz* interesēm, kas aizsargātas ar izņēmumu, nav pietiekams, lai pamatotu šī izņēmuma piemērošanu, jo sabiedrības piekļuves dokumentam ierobežošana vai izslēgšana var būt pamatota tikai tad, ja iestāde iepriekš ir izvērtējusi, vai piekļuve dokumentam *konkrēti un faktiski kaitētu* aizsargātajām interesēm. Aizsargāto interešu apdraudējuma riskam ir *jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam*. Turklāt iestādei jāveic attiecīgā analīze i) “par katru dokumentu atsevišķi” un ii) “individuāli un konkrēti” [9].

40. Tomēr ombuds atgādina, ka katra dokumenta individuāla un konkrēta pārbaude var nebūt nepieciešama, ja konkrētā gadījuma īpašo apstākļu dēļ ir acīmredzams, ka piekļuve ir jāatsaka vai, gluži pretēji, jāpiešķir. Spriedumā lietā *Zviedrija un Turco/Padome* un vēlāk *lietā Komisija /Technische Glaswerke Ilmenau* Tiesa nosprieda, ka, izvērtējot, vai dokumenta izsniegšana varētu kaitēt aizsargātajām interesēm, iestāde principā var pamatot savus lēmumus ar vispārīgiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, jo vispārīgi līdzīgi apsvērumi var attiekties uz tāda paša veida dokumentu publiskošanas pieprasījumiem [10].

41. Šajā lietā ir jākonstatē, ka, atsaucoties uz dažādajiem Regulas 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, OLAF ir veicis nevis atsevišķu dokumentu pārbaudi, bet gan visu dokumentu vispārēju pārbaudi.

42. Dokumentu pārbaude ir parādījusi, ka visus dokumentus, kuriem tika lūgta piekļuve, patiešām var uzskatīt par *tāda paša rakstura dokumentu kategorijas* daļu, proti, OLAF (kopīgie) misijas ziņojumi, kuros ir OLAF izmeklēšanas rezultāti par krāpniecisku tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas uz ES, un apliecinātie dokumenti/pierādījumi šiem misiju ziņojumiem (pielikumiem). Tomēr ombuds norāda, ka attiecībā uz dažādo dokumentu saturu OLAF savā atbildē uz atkārtoto pieteikumu ne tikai atsaucās uz “pielikumiem”, kuriem sūdzības iesniedzējs bija pieprasījis piekļuvi. Gluži pretēji, OLAF atbildes uz atkārtoto pieteikumu 3. lappusē sniedza detalizētāku šo dokumentu aprakstu, kurā tas pirms dažādo

izņēmumu izvērtēšanas ir aprakstījusi i) 2007. gada marta kopīgo misiju ziņojuma saturu un ii) trīs kopīgo misiju ziņojumu dažādos pielikumos (skat. iepriekš 13. punktu).

43. Lai atteiktu piekļuvi dokumentiem, OLAF atsaucās uz trim izņēmumiem. Ombuds vispirms analizēs, vai OLAF varētu izmantot regulas 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu.

Pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķis (Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums):

44. Ombuds norāda, ka savā atbildē uz atkārtoto pieteikumu OLAF norādīja, ka Regulā 1073/99 ir noteikts, ka informācija, ko tas iegūst izmeklēšanas laikā, ir jāuzskata par konfidenciālu un uz to attiecas dienesta noslēpums un ka noteikumi par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu ir paredzēti, lai aizsargātu izmeklēšanas mērķi un attiecīgo personu likumīgās tiesības. OLAF atsaucās arī uz Regulas (EK) Nr. 515/97 45. pantu.

45. Regulas (EK) Nr. 1073/99 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka “*[i]nformāciju, kas iegūta ārējās izmeklēšanas gaitā, jebkādā formā aizsargā attiecīgie noteikumi*”. Starp šiem attiecīgajiem noteikumiem ir Regula (EK) Nr. 515/97, kas nodrošina juridisko pamatu savstarpējai palīdzībai un ciešai sadarbībai starp dalībvalstu (vai trešo valstu) administratīvajām un muitas iestādēm un Komisiju (un līdz ar to OLAF). OLAF paskaidroja, ka sūdzības iesniedzēja pieprasītie dokumenti ietver operatīvo informāciju, ar ko apmainās OLAF un Bangladešas un dalībvalstu muitas iestādes, un ka, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 515/97 45. pantu, šo informāciju aizsargā dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums. Regulas (EK) Nr. 515/97 45. panta 1.–3. punktā ir noteikts:

“ 1. [...] visa informācija, ko nosūta saskaņā ar šo regulu, ir konfidenciāla, tostarp dati, kas tiek glabāti MIS [Muitas informācijas sistēmā]. Uz to attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, un uz to attiecas aizsardzība, ko attiecina uz līdzīgu informāciju gan saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, gan atbilstīgiem noteikumiem, ko piemēro Kopienas iestādēm .

Jo īpaši pirmajā daļā minēto informāciju var nosūtīt tikai tām personām dalībvalstīs vai Kopienas iestādēs, kuru funkcijas prasa to zināt vai izmantot . *To nedrīkst izmantot arī citiem mērķiem kā vien tiem, kas paredzēti šajā regulā, ja vien dalībvalsts vai Komisija, kas to piegādājusi vai iekļāvusi MIS, nav skaidri piekritusi, ievērojot minētās dalībvalsts vai Komisijas paredzētos nosacījumus un ciktāl šādu paziņošanu vai izmantošanu neaizliedz noteikumi, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā atrodas saņēmēja iestāde.*

2. [...] informāciju par fiziskām un juridiskām personām saskaņā ar šo regulu nosūta tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams, lai novērstu, izmeklētu vai uzsāktu tiesvedību attiecībā uz darbībām, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus .

3. Šā panta 1. un 2. punkts neliedz izmantot informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo regulu, jebkurā tiesvedībā vai tiesvedībā, kas pēc tam sāka par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu neievērošanu ” (izcēlums pievienots).

46. Ombuds norāda, ka līdz šim Tiesa ir skaidri atzinusi iespēju atsaukties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas piemērojami noteiktām dokumentu kategorijām trīs īpašos apstākļos, proti, valsts atbalsta kontroles procedūrās [11], apvienošanās kontroles procedūrās [12] un tiesvedībās, kas tiek izskatītas Eiropas Savienības tiesās [13]. Tiesa spriedumā *lietā LPN/Komisija* [14] atzina, ka šādi vispārēji pieņēmumi būtu jāpiemēro arī pārkāpuma procedūru pirmstiesas posmā saskaņā ar LESD 258. pantu. Tomēr Tiesai vēl nav bijusi iespēja paust nostāju par to, vai iespēja atsaukties uz šādiem vispārīgiem pieņēmumiem būtu jāpiemēro arī OLAF veiktajai izmeklēšanai un turpmākām valsts procedūrām, kas balstītas uz OLAF konstatējumiem, tostarp procedūrām, ko dalībvalstu muitas iestādes uzsākušas pēc informācijas saņemšanas no OLAF.

47. Lai gan Eiropas Savienības Tiesai ir jālemj par to, vai judikatūru lietā *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* var attiecināt arī uz OLAF izmeklēšanas lietas materiāliem, ombuds uzskata, ka Regula 1073/99 un Regula (EK) Nr. 515/97 pamato vispārēju prezumpciju, ka OLAF notiekošās izmeklēšanas lietas materiālos iekļauto dokumentu izpaušana principā apdraudētu šīs notiekošās izmeklēšanas mērķi. Tāpat kā noteikumi, kas ierobežo piekļuvi lietas materiāliem valsts atbalsta vai apvienošanās kontroles procedūrās, iepriekš minētajos pantos ir ietverti stingri noteikumi, kas ierobežo piekļuvi informācijai, kuru ieguvis OLAF un kura nosūtīta dalībvalstīm saistībā ar ārējo izmeklēšanu.

48. Iepriekš izklāstītā vispārējā prezumpcija ir piemērojama, kamēr OLAF izmeklē kādu lietu.

49. Šajā lietā ir skaidrs, ka OLAF izmeklēšana tika pabeigta 2009. gada 14. decembrī. Tāpēc nevar pastāvēt vispārējs pieņēmums, ka pieprasīto konkrēto lietu dokumentu publiskošana kaitētu OLAF pabeigtās izmeklēšanas mērķim vai turpmākām OLAF izmeklēšanām.

50. Tomēr, pabeidzot izmeklēšanu, OLAF nosūtīja visus savus konstatējumus un pierādījumus, kas tos pamato, tostarp trīs kopīgos misiju ziņojumus un pielikumus, kuriem sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi, dalībvalstu muitas dienestiem. Pamatojoties uz informāciju, ko OLAF nosūtīja dalībvalstīm, dalībvalstu muitas dienesti uzsāka muitas nodokļu piedziņas procedūru. Kā OLAF norādīja savā 2012. gada 13. janvāra atbildē uz atkārtoto pieteikumu un tā 2012. gada 7. februāra atzinumā, tajā laikā *turpinājās* vairākas atgūšanas procedūras valsts līmenī. Turklāt ar to saistītā apelācijas tiesvedība tika izskatīta arī valsts tiesās.

51. Kā jau minēts iepriekš, visi dokumenti, kuriem sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi, ir viena un tā paša rakstura dokumentu kategorija, proti, (kopīgi) misijas ziņojumi, kuros ir OLAF izmeklēšanas rezultāti par krāpniecisku tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas uz ES, tostarp apliecinātie dokumenti (pielikumi). Šie dokumenti acīmredzami ietilpst "izmeklēšanas" jomā Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Turklāt no valsts atgūšanas procedūras viedokļa visi šie dokumenti ir uzskatāmi par pierādījumiem šajā procedūrā. Šajā sakarā ombuds norāda, ka Regulas (EK) Nr. 1073/99 9. panta 2. punktā ir skaidri noteikts, ka ziņojumi, ko OLAF sagatavojis pēc izmeklēšanas (proti, precizējot konstatētos faktus, finansiālos zaudējumus, ja tādi ir, un izmeklēšanas konstatējumus), "ir pieņemami pierādījumi tās dalībvalsts administratīvajos vai tiesas procesos, kurā to

izmantošana izrādās nepieciešama, tādā pašā veidā un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, ko sagatavojuši valsts administratīvie inspektori ". Pamatojoties uz iepriekš minēto, ombuds secina, ka šajā lietā, ņemot vērā to, ka joprojām turpinās vairākas valsts atgūšanas procedūras, OLAF varēja pamatoties uz pieņēmumu, ka OLAF kopīgo misiju ziņojumos iekļauto dokumentu publiskošana kaitētu šīs notiekošās valsts atgūšanas procedūras mērķim. Šajā kontekstā OLAF pareizi norādīja, ka dokumentu publiskošana varētu apdraudēt pierādījumu efektīvu izmantošanu notiekošajā muitas nodokļu piedziņas procedūrā. Spriedumā lietā *Franchet un Byk* , uz kuru arī atsaucās OLAF, Vispārējā tiesa nosprieda, ka, piešķirot pat daļēju piekļuvi valsts iestādēm nosūtītajiem dokumentiem, kuros, pēc OLAF domām, ir konstatēti dažādi pārkāpumi, varētu tikt apdraudēta šo materiālu efektīva izmantošana no valsts iestāžu puses, ņemot vērā, ka personas, kas iesaistītas iespējamajos pārkāpumos, varētu rīkoties tā, lai kavētu dažādu procedūru vai izmeklēšanas efektīvu norisi [15] . Šajā lietā, kas valsts līmenī attiecas uz muitas nodokļu piedziņu, ir saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks, ka OLAF kopīgajos misiju ziņojumos un pielikumos ietvertās informācijas izpaušana varētu apdraudēt šo pierādījumu efektīvu izmantošanu.

52. Ombuds norāda, ka OLAF finanšu uzraudzības ietvaros ir pieprasījis valsts iestādēm informēt to par atgūšanas procedūras iznākumu. Par to skaidri liecina OLAF OWNRES datubāze, kurā sniegts pārskats par 18 dalībvalstīs notiekošajiem vai pabeigtajiem procesiem. Pamatojoties arī uz informāciju, kas iegūta no valsts iestādēm, OLAF savā atbildē uz atkārtoto pieteikumu varēja norādīt, ka dažās dalībvalstīs joprojām turpinās vairākas atgūšanas procedūras.

53. Saskaņā ar judikatūru iepriekš minētā vispārējā prezumpcija ir atspēkojama. Tādējādi sūdzības iesniedzējam ir jāpierāda, ka uz konkrētu dokumentu, kuram viņš ir lūdzis piekļuvi, minētais pieņēmums neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato dokumenta publiskošanu [16] . Personai, kas iesniedz pieteikumu par piekļuvi, acīmredzami ir grūti atspēkot šādu vispārēju prezumpciju attiecībā uz konkrētu dokumentu, ja šai personai netiek dota piekļuve šim dokumentam. Tomēr ombudam ir iespēja to darīt *ex officio* . Šajā lietā ombuds pārbaudīja visus dokumentus, kuriem sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi, un secināja, ka nav tāda dokumenta, kura publiskošana nekaitētu valsts atgūšanas procedūrai, jo ir saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks, ka katrs dokuments ir atbilstošs pierādījums atgūšanas procedūrā. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka OLAF nosūtīja visus kopīgos komandējumu ziņojumus (proti, kopā ar visiem pielikumiem, kuros bija ietverti apliecinātie pierādījumi) valsts muitas iestādēm, lai tās varētu uzsākt atgūšanas procedūru.

54. Ombuds arī uzskata, ka, tā kā uz visiem dokumentiem pilnībā attiecas Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums, OLAF ir pareizi secinājis, ka *daļēju piekļuvi* nevar piešķirt.

55. OLAF arī pamatoti secināja, ka publiskošana *nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm* . Ombuds šajā sakarā norāda, ka sūdzības iesniedzējs pats nav atsaucies uz sevišķām sabiedrības interesēm. OLAF *ex officio* analizēja, vai pastāv šādas sevišķas sabiedrības intereses, un pareizi secināja, ka nav tādu elementu, kas liecinātu par sevišķām sabiedrības interesēm saistībā ar atteikto dokumentu publiskošanu. Pēc dokumentu pārbaudes ombuds ir

pārliecināts, ka dokumentu publiskošana nenotiks sabiedrības interesēs.

56. Pilnīguma labad ombuds pēc pārbaudes konstatē, ka lielākā daļa kopīgo misiju ziņojumu pielikumu bija Bangladešas iestāžu izdoti *trešo personu dokumenti*, attiecībā uz kuriem Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkts paredz, ka iestāde apspriežas ar trešo personu, lai novērtētu, vai ir piemērojams 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja vien nav skaidrs, ka dokumentus neizpauž. Šajā lietā, pamatojoties uz iepriekš minētajiem konstatējumiem, ombuds uzskata, ka OLAF ir pareizi uzskatījis, ka ir skaidrs, ka pieprasīto dokumentu izpaušana apdraudētu valsts muitas iestāžu veiktās izmeklēšanas mērķi un ka tādēļ nebija nepieciešama apspriešanās ar Bangladešas iestādēm.

57. Ņemot vērā Ombuda konstatējumu, ka OLAF pareizi secināja, ka uz visiem dokumentiem, kuriem tika pieprasīta piekļuve, attiecas Regulas 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums, ombudam nav jāanalizē vēl divi izņēmumi, uz kuriem atsaucas OLAF.

58. Ombuds secina, ka šis lēmums attiecas uz tiesisko situāciju — tostarp notiekošām valsts atgūšanas procedūrām — laikā, kad OLAF sniedza atbildi uz atkārtoto pieteikumu (t. i., 2012. gada 13. janvārī). Nav izslēgts, ka visas šīs piedziņas procedūras pa to laiku ir pabeigtas. Tāpēc ombuds norāda, ka nekas neliedz sūdzības iesniedzējam iesniegt jaunu pieprasījumu par piekļuvi OLAF, kam pēc tam būtu jāņem vērā jaunākās juridiskās norises šajā lietā, jo īpaši tas, vai tiesvedība valsts līmenī joprojām turpinās.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

OLAF nav pieļāvusi administratīvas kļūmes.

Sūdzības iesniedzējs un OLAF tiks informēti par šo lēmumu.

Emily O'Reilly

Strasbūrā, 2013. gada 11. decembrī

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV L 136, 1. lpp. 2013. gada 1. oktobrī šī regula tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs

krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.).

[3] Apvienotās lietas T-391/03 un T-70/04 *Franchet un Byk*, 2006, ECR II-2023, 121.–123. punkts.

[4] Lieta T-50/00 *Dalmine Spa pret Komisiju*, 2004, ECR II-2395, 83. punkts.

[5] Padomes 1997. gada 13. marta Regula (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 36. lpp.) un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 766/2008 (OV L 218, 48. lpp.).

[6] Saskaņā ar Kopienas muitu (235. pants un turpmākie panti) importētāji, no kuriem piedzen muitas nodokļus, noteiktos apstākļos var pieprasīt atmaksu vai atlaišanu (proti, atbrīvojumu no atgūšanas). To sauc par “*REM/REC procedūrām*” (Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, OV L 302, 1. lpp.). Konsolidētā versija ir pieejama:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:EN:PDF>
[Saite].

[7] Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka “*attiecībā uz aktiem vai lēmumiem, kas pieņemti procedūrā, kura ietver vairākus posmus, it īpaši, ja tie ir iekšējās procedūras noslēgumā, tiesību akts principā var tikt pārskatīts tikai tad, ja tas ir akts, ar ko galīgi nosaka iestādes nostāju šīs procedūras beigās, nevis pagaidu pasākums, kura mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu*”, skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās T-391/03 un T-70/04 *Franchet un Byk/Komisija* (ECR 2006 II-2023, 46. punkts).

[8] Faktiski notika viena vispārēja OLAF izmeklēšana par krāpniecisku tekstilizstrādājumu importu no Bangladešas, kas iedalījās trīs posmos: pirmais posms bija vērsts uz viltotiem un nederīgiem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem, kas iesniegti ieviešanai Apvienotajā Karalistē un Dānijā; posms bija vērsts uz viltotiem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem (kurus EPB nekad neizsniedza); un trešajā posmā galvenā uzmanība tika pievērsta īstiem, bet nepareiziem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem, kas izsniegti, pamatojoties uz nepatiesu un maldinošu informāciju.

[9] Lieta T-403/05 *MyTravel Group plc/Komisija*, Krājums 2008, II-2027. lpp., 98. punkts.

[10] Apvienotās lietas C-39/05 P un C-52/05 P *Zviedrija un Turco/Padome*, Krājums 2008, I-4723. lpp., 50. punkts; Spriedums lietā C-139/07 P *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (Krājums 2010, I-5885. lpp., 54. punkts).

[11] Skat. iepriekš minēto spriedumu *lietā Komisija /Technische Glaswerke Ilmenau* .

[12] Sk. 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā C-404/10 P *Komisija / Éditions Odile Jacob* , Krājumā vēl nav publicēts, 116. punkts; Lieta C-477/10 P *Komisija / Agrofert Holding*, 2012. gada 28. jūnija spriedums, Krājumā vēl nav publicēts.

[13] Skatīt 2010. gada 21. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C- 532/07 P *Zviedrija un Oth ers/ API un Komisija* (Krājums, I-8533. lpp.).

[14] 2013. gada 14. novembra spriedums apvienotajās lietās C-514/11 P un C-605/11 P *LPN un Somija / Komisija* , Krājumā vēl nav publicēts.

[15] Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās T-391/03 un T- 70/04 *Franchet un Byk*, 121.–122. punkts.

[16] Skat. iepriekš minēto spriedumu *lietā Komisija /Technische Glaswerke Ilmenau* , 62. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā C-477/10 P *Komisija / Agrofert Holding* , 68. punkts.